

היתקע שופך בעיד והעם לא יחרדו

לכבוד ידידי שליט"א

לאחרונה אנו עדים לחרון אף ה', אשר רבים חלו ונפלו חללים, צרות שונות ומשונות בריבוי כזה שאינו זכור, לכאורה, עשרות בשנים, אין יום שאין קללתו מרובה וכו', ואף אני בעונותי פגע בי יד ה', והריני בתפילה ובתחנונים לפני בעל הרחמים שיחוס עלי וישלח לי מרפא ומזור לגופי ונפשי.

בעודי במיטת חולי הריני פונה אליכם בבקשה ובתחנונים. חוסו עלי ועל שאר חולי עמך ישראל, וקבלו על עצמכם דבר קטן כדי להסיר חרון אפני, "שלא לדבר בשעת התפילה וקריאת התורה", ולקבל זאת לפחות לארבעים יום עבור רפואתי השלמה, חזקיהו יוסף בן שרה פייגא.

ברצוני לשתף אתכם במה שעבר עלי. לפני כחודשיים (באמצע חודש חשוון) שמעתי בחלום הלילה קול, ללא דמות או משהו שאני מכיר או זוכר, האומר לי כך: יוסי תחזק את הנושא שלא לדבר בתפילה וקריאת התורה, לכל אחד יש תפקיד בעולם, ועליך לחזק נושא זה. קמתי בבוקר, ולא התייחסתי לחלום, ואמרתי "חלומות שווא ידברו".

שבוע לאחר מכן הופתעתי עד מאד לקרוא בעלון 'איש לרעהו' סיפור על אדם שגם חלם חלום דומה להפליא, בו מבקשים ממנו לדאוג שיפסיקו לדבר בשעת התפילה וקריאת התורה, ולאחר תקופה חלה אותו אדם במחלה הנוראה, אותו אדם חשב שיש קשר בין הדברים והחתיים 700 אנשים שלא ידברו בשעת התפילה וקריאת התורה ולאחר תקופה הוא החלים לגמרי מהמחלה. חשבתי אף אני אולי גם כאן מתרחש סיפור דומה, אבל כדרכו של עולם לא התייחסתי לחלומות, ואמרתי: "חלומות שווא ידברו".

לאחר כחודש וחצי (בתחילת חנוכה) חלמתי שוב את אותו החלום, אלא שאז אני רואה את אבי מורי הגאון הצדיק רבי בן ציון פלמן זצ"ל עומד כמו בהקיץ לנגד עיני, ואומר לי: "יוסי דבר זה נוגע אליך, "יוסי, תדאג שהציבור יפסיקו לדבר בבית הכנסת בעת התפילה".

הפעם קמתי מבוהל, אך נרגעתי לאחר מכן ואמרתי לעצמי שזה כלום. הרי החלום חזר ונשנה. כנראה חשבתי על כך ביום והרי "אין מראין לאדם בחלום אלא מהרהורי ליבו"....

מאז התחלתי להרגיש לא טוב, וכשבועיים לאחר מכן גילו אצלי את המחלה הנוראה.

אני סמוך ובטוח שנוענשתי ע"ז שלא התייחסתי למה שעוררו אותי פעמיים משמיא, ועוד פעם אחת כשאבי מורי טרח וביקש בתחנונים לחזק דבר זה, ולא נענית.

ואצטט כאן דברים שאמר מרן הגר"ש ואזנר זצ"ל (הובא בספר ברומו של עולם עמו' שמו"ו), וז"ל: התפשטות המחלה הנוראה המפילה חללים רבים, הוגרמת משום שאנשים מזלזלים בקדושת ביהכ"ס ומדברים דברים בטלים בשעת התפילה. וזוהי הסיבה שהתפילות אינם מתקבלות לפני כסא הכבוד – מאחר שמדברים באמצע התפילה. והוסיף, שאם המתפללים יפסיקו לדבר בשעת התפילה המחלה תיעצר.

ועל כן באתי כעת לכל מי שקורא דברים אלו, אולי בזכות ההתעוררות שתבוא עתה מקריאת דברים אלו, ירחם המרחם וישלח לי רפואה מן השמים בתושח".

המצפה לישועות ה', חזקיהו יוסף בן שרה פייגא